

V ékony j ég 8. fejezet

Ariana, p éntek 08 december 2023 - 20:55:44

dec k özepe

8.

Utolj ára.

B ólint, a szeme szinte izzik a f élhom ályban. Megcs ókolom, m éreg csepeg az ajk ár ól, és én b ódultan iszom magamba. Elcs áb ít és felizz ít, ez úttal akarattal adom át magam a k ábulatnak. Hamar fejbe v ág, csak Lucas forr ó b Qre l étezik, a sz áj ára szor ítom a saj átomat, magam al á h úzom a test ét, szinte éget az érint ése.

K üzd ök, hogy ne ragadjon el teljesen a h év, Lucas viszont nem akarja hagyni. Az asztal fel é tapogat ózik, de lefogom a kez ét. Nem is értem, egy által án hogy vett r á újra, de nekem kell a f éknek lennem.

Nincs t öbb suttogom, a hangom azonban nem el ég hat ározott ahhoz, hogy meggy Qzze.

Egyetlen egyszer akarom l átni, hogy elvesz íted a fejed, és soha t öbbet nem k érem &

Els öpri az ellen áll ásom. Az ajka az eny émre tapad, Qrj ít Q ez a m ódszer, moh ón ölelem magamhoz.

Ne harcolj, csak &

Nincs alkalma v éigmondani, megfesz ül alattam, v éres cs íkokat h úz a h átamra, harapja a nyakam, m ég jobban felcsig áz a reakciója. V éleg elmos ódik el Qttem a hat ár, csak a kiab ál ásba f ül ó ny ög ései vannak, és a k ör ém fesz ül Q forr ós ág, zuhanok &

Tomp án z úg a fejem, amikor magamhoz t érek. Kitapogatom a mobilomat, a f énye átmenetileg megvak ít. J ól elaludtuk a d élel Qtt öt, b ár azt sem tudom, mikor keveredt ünk haza. Lassan, nagyon lassan eszm élek csak r á, hogy tegnap nem hagytuk el a lak ást, legal ábbis fizikailag biztosan nem &

Oldalra pillantok. Lucas a p ár n át öleli mellettem, b ék ésen szuszog, a takar ó al ól kivillan ó v álla és h áta viszont nagyon is árulkodik arr ól, hogy tegnap megint nem fogtuk vissza magunkat.

Fel ül ök, nyugtalanul a hajamba t úrok. Nem kellett volna elcs ábulnom, m égis megtettem. Lucas mozgol ódni kezd, v éigsim ít a karomon, visszah úz. Feljebb cs úszik, hogy megcs ókoljon, és ny ösz ör ögve temeti az arc át a v állg ödr ömbe.

Mindenem f áj neveti a b Qr ömre. Elk épeszt Q volt ál &

Aha, elk épeszt Qen h ülye, hogy ebbe belementem felelem s óhajtvá, Lucas azonban nem hagy felkelni, f élig r ám fekszik, megcs ókol.

Ne r ágd magad k éri, de miel Qtt sz óra nyitn ám a sz ámat, hozz áteszi: És ahogy íg értem, utols ó volt. Évente egy-k ét alkalommal élek csak ilyesmivel, úgyhogy nem kih ív ás.

J ó.

Megnyugtát, hogy nem nekem kellett sz óba hozni. Lucas lust án simogatja a b Qr ömet, nehezemre esik kib újni az ölel és éb Ql. Mire v égzek a zuhannyal, m ár áth úzza az ágyat, majd Q is elt qnik a f ürd Qben. Lef Qz öm a k áv ét, és r á v árok, miel Qtt k ész ülni kezden ék.

K és Qbb akkor visszaj össz? k érdezi, amikor felt qnik a konyh ában. B ólintok.

Este.

Rendben.

Neki dolga van még d élút án, én meg úgyis el íg érkeztem Stephennek. Van is t Qle egy rakat nem fogadott h ív ásom, le fogja szedni a fejem. F él óra k és éssel esek be edzeni, b ár egyetlen porcik ám sem k ív ánja. Annak viszont ör ül ök, hogy nincs ott, amikor át ölt öz ök, mert az éjjel rajtam is el ég durva nyomokat hagyott.

Egy darabig csak csendben figyel, érezteti, hogy haragszik r ám, pedig Q m ár annyiszor k ésett, hogy pof átlans ág t Qle a duzzog ás.

Merre voltatok tegnap? sz ól hozz ám v ég ül nagy kegyesen, és én nem érz ékelem a csapd át, m íg bele nem s ét álok egyenesen a k özep ébe.

Semerre. V égig Lucasn ál.

Értem feleli fagyosan, azt án fel ém fordul, mogorv án n éz r ám. És ez úttal mit szedtetek be?

Megvonom a v államat. Sz óval l átszik rajtam, vagy legal ábbis Q kisz úrtá. M érgesen kattintgatja a g épet, feljebb veszi a sebess éget, és mintegy mell ékesen megjegyzi:

Elront t éged.

Mi van? k érzem meglepve, de hamar d ühbe is gurulok, mert én nagyon úgy érzem, hogy Lucas hat ározottan j ó hat ással van r ám. J ó, ezt kiv éve, b ár ez m ég tal án belef ér. Ez ért is nem t qr öm, hogy emiatt besz óljon. Mert k étszer r ávett?

K étszer? Összesen? faggat, és egy szavamat sem hiszi. Pr ób álom nem felbosszantani magam enn él jobban, de el ég nagy lelkie Q kell hozz á.

Igen.

Biztos? Matty &

Am úgy meg nem igaz án van erk ölsi alapod csesztetni ez ért v ágok vissza, Stephen pedig azonnal elhallgat. H ányszor vitt él bele? Hm? folytatam, és l átom rajta, hogy ez most m élyre ment. Én össze se tudom sz ámolni. Eml ékeztetn élek arra is, hogyan hoztuk össze azt a bizonyos éjszak át.

Idegesen fels óhajít, le áll ítja a fut ópadot, és v álasz n élk ül otthagyt. Nem b ánom, most kell a t ávols ág, nem szeretn ék az ért összehal ézni vele, mert agg ódik értem.

Vacak a kedvem, mikor vissza érek Lucashoz, de Q gyorsan feldob. Igazs ág szerint csak r ávesz, hogy menjek vele moziba, ezzel siker ül egy darabig elterelnie a figyelmemet Stephen duzzog ás ár ól. Azt án m égis a f él film alatt bar átom viselked és én agyalok &

Pedig meg értem, hogy f élt. Pontosan tudja, mennyire k önnyen el tudja kapni az embert a g épsz íj, m ég aze Qtt r ászkott, hogy r áj ött ünk volna, baj van. Fogalmam sincs, hogyan tudott mag ával r ántani, de siker ült. Azt hiszem, engem nagyr észt az j ózan ított ki, hogy lefek üdtem vele, és halv ány eml ékem sem maradt az eg észt Ql. P ánikba estem, hogy ennyire kics úsztak a dolgok a kezemb Ql, és ez lett mindkett Qnk szerencs éje. Mert Stephen lehet b ármennyire öntudatos és hat ározott, sokkal sebezhet Qbb n álam &

N éha kifejezetten ut álom, hogy egyed ül én l átok át az álc áj án. Nemt ör Qd ömnek, s Qt seggfejnek mutatja mag át, de b ármit mondanak neki, az telibe tal ál. Úgy t qnik, hogy lepattan az eg ój ár ól és a cinikus mosoly ár ól, k özben meg minden s ért és vagy kritika bel ülr Ql marja. Szerintem legink ább ez ért f él kapcsolatba kezdeni, ez ért retteg att ól, hogy egy nap b árki vagy b ármi miatt engem is elvesz ít &

Épp emiatt r ühellem, hogy k épes vagyok b ántani Qt. Mindenkín él jobban ismerem, ha én beler úgok, az dupl án f áj, m égis megteszem. Hol m érgemben, hol az ért, mert észre sem veszem, hogy a lelk ébe m ászok. És soha nem sz ól r ám &

Persze a hal álba ideges ít azzal, hogy beleavatkozik a szerelmi életembe, r áad ásul olyan durva pofonokkal, amiket szinte fizikailag érzek. Ilyenkor b ármennyire gy ql öl öm érte, k éptelen vagyok ann ál t öbbet tenni, minthogy veszekszem vele. Fogalmam sincs, hogyan alakult ki k özt ünk ennyire er Qs k ötel ék, de n éha úgy érzem, elszak íthatatlanul bel énk

égett. Megmagyarázni nem tudom, de ott láttam bennünk, ön álló dobbanása van. Él és lélegzik, és attól félék, ha komolyan tudom ást venni én róla, egy nap csak megölnék, így inkább lehunyjuk a szemünket &

Beengedem Lucast a lakásba, és én is utána sétálok. Lepakolok a konyhában az asztalra, közben azon gondolkodom, hogyan hozzam szóba az évfordulót. Lucas mintha elfelejtette volna, munkáról és filmekről beszélt egészen idáig. Aztán hirtelen témaátvált, én meg rádőbbenek, hogy jó nagyot tévedtem.

És mit tervezel csinálni ma?

Ünneplésként?

Bólint, én meg elmosolyodom. Tudom, hogy nem a legromantikusabb pasi, úgyhogy nem merem túl sok mindent tervezni, legalábbis nem élkelem.

Neked van valami ötleted?

Te emlegeted egy hete. Azt hittem, késztél. Na, ez elbizonytalanít. Láthatja rajtam, mert sietve hozzáteszi: Csak vicceltem. Azt viszont nehezen hiszem el, hogy nincsenek elképzeléseid, úgyhogy ki vele!

Megcsóvalom a fejem, majd a hátát ölelépek. Igaza van, napok óta be vagyok zsongva. Legszívesebben egy rakat dolgot csinálnék, de visszavettem a tempót. Kiveszem a palackot, és kérdőfelmutatom.

Bor mindig jó lehet. Csak mondd, kérek, hogy gyertyafényes vacsora nem vár odabent, mert halálra émelek kukkol, miközben én az üveget bontom. Be nem vallanám, de ez is megfordult a fejemben, pont az ért vettem el, mert tudtam, hogy azon már kiakadna. Na de fél év, az fél év, nekem ez a hihetetlen kategória. Csoda, hogy meg vagyok kergülve?

Esküszöm, hogy nem.

Akkor megnyugodtam.

Belekortyol a borba, aztán a homlokát ráncolva maga felé fordítja a címkét. Az arcán átsuhanó árnyék rosszat sejtet, de ahogy rám pillant, már nyilvánvaló, hogy ideges.

Szerintem ennek nem akarom tudni az árát, de úgy tippelem, minimum egyhavi fizetésem.

Ezt elcsesztem. A hangjában nehezten és cseng, pedig nem akartam megbántani. Mentegetőzni kezdek, de nem tudom, mit mondjak.

Ha nem tetszik, kiöntöm, nem muszáj meginni &

Azonnal rádőbbenek, mekkora hülyeség hagyta el a száját, Lucas viszont úgy bámul rám, mintha minimum megqrültem volna. Aztán elneveti magát, de annyira rohög, hogy le kell tennie a poharat, és kicsordul a könnye is.

Neked nemhogy hiányzik egy kereked, teljesen elgurult az összes jelentéki, aztán koccintásra emeli a poharat. A fél évre!

Megkönnyebbülök, bár ha ez sok volt számára, akkor félő, hogy a többivel tényleg túl messzire megyek.

Min gondolkodsz? Nagyon komolyan kénsz.

Attól tartok, hogy nem fogsz örülni az ajánlatomnak felelem, Lucas pedig hümmög, mivel Qtt elkomorodva megkérdem:

Hasonlóan drága? Lassan bólintok, Lucas pedig felőhajt. Miért költözz rám ennyit?

Mert örülök, hogy meglephetlek valamivel magyarul óvatosan. És nagyon ritkán teszem, nem értem, miért zavar ennyire &

A pohara tartalmát bámulja, aztán elgondolkodva kortyol bele. Egy pillanatra lehunyja a szemét, és tudom, hogy imádja az ízt. Szerintem most Q bonyolítja túl, de ezt inkább nem osztom meg vele.

Nem tudom megmagyarázni.

Jó, az egy évet esküszöm, hogy egy pizzával ünnepeljük a végem ráfásultán, Lucas pedig másodszor nevet fel. Szerencsére poénra veszi.

Remélem, nem aranypor lesz rajta sajt helyett.

Na, elmész te a &

Most már én is rohögök. Aztán összegyűjtöm a bátoriságomat, és leteszem elé a dobozt. A felirattól azonnal elkerekedik a szeme. Lehet, hogy be kellett volna csomagolnom a tokot, de már mindegy. Lucas arca elég beszédes, amikor rám pillant.

Az van benne, aminek látszik?

Igen.

Azta. Ennyit mond, aztán kibontja az órát, közben látszik rajta az igyekezet, hogy teljesen örülni tudjon. Kiveszi, alaposan megnézi, végül elmosolyodik. Nagyon szép.

Tényleg tetszik, vagy csak udvarias vagy?

Megkerüli a pultot, hozzám lép, és megcsókol. Már sokkal nyugodtabbnak tűnik, úgyhogy én is felengedek kicsit. Nem mindig bírom kiszámítani Qt, néha elvihetem drága étterembe, alkalmanként viszont az is bosszantja, ha meghívom egy hamburgerre. Kicsit hangulatember, azt hiszem.

Tényleg tetszik. Ne haragudj azelőbbiért. Ez csodaszép. Álmomban nem gondoltam volna, hogy egyszer egy igazi Rolex virít majd a csuklómon &

Fellélegzek. Egy ébent is féltem tőle, mit szólna hozzá, de az iménti reakciója határozottan köztébe ejtett.

Újratöltöm a poharunkat, és figyelem, ahogy előhúzza egy ajándékszatyrot a táskája alól.

Mégsem csak én kérek ültet?

Megvárja a fejét, én pedig kíváncsian nézek bele a tasakba. A meglepetésem elég közepes lehet, mert Lucas figyelmevel szembe nézek, ahogy hápogok.

Na? sürget, én viszont még mindig nehezen jutok szóhoz.

Hogyan szerezted meg? Évek óta keresem, szerintem már az összes létező boltot bejártam &

Az ilyesmit hónapokon kell nézni magyarázza. Ismerem én próbáltam ki, mert nekem nincs lejárta az órája, szóval jónak kell lennie &

Felteszem a lemezt. Nem vagyok nagy gyűjtő, de szeretem az eredeti dolgokat, és a régebbi zenék csak bakeliten az igaziak, digitalizálva nekem valahogy olyan minnek tünnek. Felcsendül az első dal, én pedig lehunyt szemmel hallgatom.

Akkor nem láttem mellé?

Szerintem ennél jobban el sem találhattad volna jegyzem meg. Ez így, régi bort kortyolva Lucas társaságában tényleg életesebb, a lemez az este megkoronázása. Hihetetlen, hogy én akartam meglepni Qt, és Q simán tud ülni árnyalt.

Teljesen el vagy varázsolva.

Ne haragudj, kérek bocsánatot, mire Stephen rosszállóan megcsóválja a fejét. Már így is többször megkaptam, hogy nem figyelek rá. Megismételnéd?

Puhatolózni próbáltam, hogy a karácsonnyal mi legyen.

Mi lenne? Kérdezek vissza, Stephennek meg elfogy a türelme.

Érdeklődök, hogy egyedül töltöm-e, mert te végigturbékolod, vagy marad minden az eredetiek szerint?

Érzem, hogy mennyire függ a választomtól. Évek óta együtt ünnepelünk. Én szokás szerint nem hiányzom otthon,

Qt meg l átni sem akarja az apja, sz óval által ában egym ást boldog ítjuk. Nem mintha b ánn ám, szeretek vele lenni, legink ább Qt tekintem a csal ádomnak. Id én el Qsz ör viszont komolyan felmer ült bennem, hogy szak ítók a hagyom ányainkkal, és ink ább Lucasszal leszek. P viszont hazautazik az anyj ához és a h úgaihoz, csak a kedvem ért j ön vissza kar ácsony m ásnapj án. M ég nem tudom pontosan, csal ódott vagyok-e, vagy megk önnyebb ült, mert b ármennyire is szerettem volna vele lenni, Stephent sem akarom mag ára hagyni.

Menjünk valahová vagy akarsz f át állítani? k érdezek vissza figyelmen k ív ül hagyva a szurk álódását. Elfordul, de tudom, hogy mosolyog. Szerintem napok óta ezen kattog, lehetett volna annyi eszem, hogy sz ólok neki a terveimről.

Nem tudom. Id én valahogy h óra v ágyom, nem strandolni.

Ezzel meglep. Az elmült h árom évben valamelyik tengerpartra mentünk, mindig az Q k ér és ére.

H óra? adok hangot a csodálkozásomnak. K özép-Eur ópa esetleg? Itt nem biztos, hogy esni fog &

Ott se! neveti el magát, azt án hamar el is komolyodik. Kíváncsian itthon maradnék.

Nem tudom mire v élni a hangulatát. Általában már a kar ácsony maga sem hatja meg, maximum annyiban, hogy akkor biztosan együtt öltünk a napot, d íszítünk f át és ajándékozunk is. Enn él jobban viszont nem t ör Qdik vele, el égg é elhatárolódik érzelmileg.

Jól van.

És Lucast addig hová teszed? Vagy h ármásban nyomjuk? k érdezi vigyorgva, én meg égneke melem a tekintetemet.

Hülye! Egyébként v ároson k ív ül lesz.

Hm reagálja le, azt án felém sandít, és sejtem, hogy nem fogok örülni annak, amit mondani k észül. Azt hittem, jól megvagytok.

Így is van.

Akkor?

Felhajtok. Megk ís érelem úgy összefoglalni, hogy ne érz Qdj ön ki, mennyire zavar igazából, hogy így alakult. Stephen arra biztosan ráharapna, az viszont nem hiányzik.

Megbeszéltek, hogy hazamegy. Neki a családja stabil, szeret Q h áttér & azt hiszem, mi ezt nem nagyon tudjuk elképzelni sem magyarázom, Stephen meg elfintorodva helyesel. Neki nem kell bemutatni, milyen, ha nem t ör Qdnek vele, úgyhogy megért. Szóval mindig velünk t ölti az ünnepet, én meg általában veled, és egyikünknek sem akaródzott igazán arra k érni a másikat, hogy Qt helyezze el Qt érbe, legalábbis azt hiszem. Ettől még jó lenne, ha maradna, de talán jövőre.

Nem köt bele. Nem tudom, a jövőre vonatkozó rész miatt, vagy csak tudomásul vette, mindenesetre szó n élkül magamra hagy, és más g ép után éz.

Edzés után meghív egy italra, közben munkáról beszélgetünk. Az év végi bónuszról mindig én döntök, mert Stephen hajlamos megszorításokra akkor is, ha épp felfélé h úz a szekér. P inkább üzletember, nekem ez nem menne. Nem hiába az Q kezében a cég, akkor is, ha a t Qke az enyém.

Szólnál, ha a h átdaközép ére sem k ívánszkar ácsonykor, ugye?

Hirtelen ér a téma váltása, és megdöbbenek azon, hogy ez egy általánosságba jutott. K üzdök a k észtetéssel, hogy leüvöltsem a fejem, Q viszont annyira komoly, hogy a falra mászok.

Hogy a fenébe k érdezhetsz ilyen egyáltalán?

Leszűti a szemét, beharapja az ajkát. Nem szeretem, amikor bizonytalan. Általában tudja, mit akar, magabiztos és öntudatos, és utálom, amikor ebből kibillen, mert annak mindig komoly oka van. Próbálok rájönni, én mivel hoztam ki ezt belőle, de nem sikerül.

Tavaly ott volt Sam, mégsem éreztem magam ennyire & feleslegesnek az életemben.

Jó éj, Stephen! S óhajtok fel. Te sosem leszel felesleges az életemben. A legjobb barátom vagy, nem élek üled
hosszútávon nem létezem. Mi ez a butaság?

Megvonja a vállát, és eltereli a témát:

Sziveszter szokás szerint néz rám? Hozhatod Lucast is.

Egy pillanatra eszembe jut, hogy talán faggatnom kéne. Aztán rájövök, hogy úgysem válaszolna, így belemegyek a
játékba.

Megkérdem.

Oké, hagyja rá, és elszed egy újabb kimutatást. Ha így folytatjuk, reggelig haza sem érek &

Végül két óráskésessel esek be Lucashoz, mint ígértem, de nem neheztel, vagy legalábbis nem mutatja.

Újramelegíti a vacsorát, én meg kicsit rosszul érzem magam, amikor rájövök, hogy a kedvencemet csinálta, és hagytam
kihűlni. Lerakja elém, én meg belemélyedek a Stephentől kapott grafikonokba.

Ezek kicsodák? Kérdezi Lucas érdeklődve, úgyhogy két falat között magyarázok.

Év végi kimutatások. Ezt beszéltek át Stephennel idáig, de szokás szerint nem értünk egyet.

Miben? Leül velem szemben, és látszik rajta, hogy nagyon kíváncsi. Nem azt mondtad, hogy nem foglalkozol a
cég vezetéssel?

Vannak olyan dolgok, amikben kizárólagosan döntök. Minden másban szabad kezet kap.

És ha egyszer átver?

Megrökönyödve bámulok rá.

Nem lenne ilyen. Ismerem, mindenkinél jobban bízom benne.

Kivéve, ha kapcsolatokról van szó? Ez önálló volt, amire Q is rádőbben. Bocs.

Tisztában vagyok vele, hogy nem megbántani akart, de attól még felhúzom magam. Igyekszem diplomatikusan válaszolni.

Tudod, egy kicsit úgy vagyok vele, hogy ha valakit el tud csábítani, nem kár érte.

Érthető feleli, és gyorsan másra tereli a szót. Csak hogy biztosra menjek & Tuti nem baj, hogy hazautazom?

Túl élelem mosolyodom el. Sziveszterre viszont meghívásunk van &

Félve hozom fel, de Lucas simán beleegyezik, hogy Stephennél várjuk az új évet. Talán mégsem ölik meg egymást, ha
összeeresztem őket. Pedig Stephen fúj rá, ez nyilvánvaló, és csak az én kedvemért viseli el. Gyanítom, ez Lucas
részéről is így van &

Bár Lucas alig pár órája utazott el, máris hiányzik. Próbálok Stephenre koncentrálni, hiszen mindig együttöltöztük ezt az
időszakot, de most elszöröhiányérzetem van. Nem akarom mutatni Stephen felé, de mintha rá érzett volna, az Q hangulata
is elég fura, semmihez sincs kedve, mindent csak rakosgat jobbra-balra, még meg nem unom, és el nem kezdem felrakni a
díszeket a fára.

Nem ár, Matty &

Megakadok a mozdulatban, és kéréstől hátrafordulok.

Mi az?

Megint ké-ez üst?

Meglepetten pillantok újra a fára, és elnevetem magam. Ha rajtam múlik, minden évben ez a színdominál, Stephennek meg
már minden baja van a kombinációtól. Felsóhajtok, és leszedem, amit eddig felraktam.

Akkor milyen legyen?

Csupasz.

Tessék?

Kiröög. Majdnem leesik a kanapéről, ahol fetreng, annyira nevet az arcomat látva. Csúnyán nézek, erre még jobban rákezd. Hagyom a csudába inkább, és felmérem a dobozok tartalmát. Stephen kedvenc színe a kék, de azt nem akarja. Akkor lesz lila-ezüst, nekem mindegy.

Csöbörböl vödörbe.

Jó, akkor milyet szeretnél?

Már mondtam feleli teljesen komolyan.

Nem fogom a csupasz hátba ámolni! Török ki, mire Stephen elkomorodva közelebb lép.

Akkor piros lesz dönti el, és elkezd felpakolni a gömböket.

Nem lesz úgy egyhangú? Gondolkodom hangosan, Stephen meg felvonja a szemöldökét, és megrázza a fejét.

Hát jó, ha neki ez kell, felöllem &

Félőrával és Qbbel égedetten dőlök hártra a fotelben. Annyira tényleg nem is rossz, bár kiharcoltam pár aranyszínűt, hogy feldobja kicsit a pirosat. Ráadásul olyan árnyalatú piros, hogy ha csak azt használánk, úgy nézne ki szerencsétlen jóság, mint aki mindjárt elvérzik & Amikor ezt megjegyeztem, Stephen elvette tőlem a bort, és köztölte, hogy tőbbet nem kapok. Nem értem, miért.

Becsíptél állapotítja meg, pedig én csak bambulok magam elé.

Ki? Én? Dehogyan ágom rá gyorsan. Stephen elnéz Qen elmosolyodik, önt nekem is, és nagy kegyesen felém nyújtja. Jó, hát józan valóban nem vagyok.

Hiányzik?

Épp inni készültem, de megáll a kezemben a pohár. Nem számítottam erre a kérdésre, hirtelen nem is tudom, mit feleljek.

Igen bököm ki végül. Stephen elmélázva bölöget, aztán a távirányító utánnyúl, és csendben kapcsolgatja a csatornákat, míg meg nem akad valami karácsonyi videókon. Nem érlettem, hogy folytassuk. Tudom, hogy nem bírja Lucast, a múltkorai eset pedig óta még kevésbé. Fogalmam sincs, hogyan kedveltethetném meg vele.

Miért utálod ennyire?

Ezt Q nem várta, látom az arcán, pármásodpercnyi időben csend után viszont csak megvonja a vállát.

Nem való hozzád.

Kíváncsi volnék, szerinted létezik-e olyan egyáltalán, aki hozzáám való.

Kezdjük ott, hogy Qszinte válaszolja, de mielőtt reagálhatnék, felkel, felmutatja az üres üveget, és másíkt indul. Gyanítom, a téma levan zárva részről. Talán nem is baj, nem akarom a ma esti veszekedéssel tölteni.

Kétőrával és Qbbel már nem is érdekel. Fogalmam sincs, min nevetek, mert amúgy annyira biztos nem volt vicces, amit mondott, mégsem bírom abbahagyni. Stephen röögve csóválja a fejét, aztán feltápaszkodik a kanapéről, és a hálóba indul.

Én márákidöltem szől vissza. Te még bírod?

Szerintem én is alszom felelem, és zavartan a vendégszoba felé sandítok. Stephen követi a pillantásomat, hamar leesik neki, mire gondolok.

Na, ne csinálj, Matty! Miért akarsz kúlon aludni? Kérdezi megrökönyödve, és tulajdonképpen hüllyeség, mert mindig egy ágyban alszunk, de most más a körülmény, párom van, furán vennék ki magától, hogy Stephen ágyban fekszek. Viszont amikor ezt megosztom vele, nagyon nem örül.

Ne is álmodj róla! Közli teljesen komolyan, de szinte azonnal játékos vigyor költözik az arcára. Jófiú leszek, ígérem! mondja, közben esküre emeli a kezét, ezt pedig már én sem állom meg nevetés nélkül.

Aztán valahogy mégsem jön álom egyikünk szemére sem. Fekszem, hallgatom Stephen szuszogását, de Q is csendben

van. Egy id Q ut án megunja, érz ékelem, hogy mocorog, ez ért én is az oldalamra fordulok.

Mi j ár a fejedben?

Hm. Nem sok & felelem. Neked?

A plafonnal szemez, sok áig nem sz ólal meg.

Azt hittem, egyed ül leszek. Őr ül ök, hogy nem. Ennyi, semmi m élyensz ánt ó. Pr ób álj aludni!

J ól van.

Felt ámaszkodik, k özelebb hajol, megpuszítja az arcomat. Azt án h átat ford ít, elvackol az ágynem qben. Úgy tesz, mintha m ár nem lenne ébren, de én tudom, hogy csak nem akar besz élgetni &

[El Qz Q](#)

[K övetkez Q](#)